

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/3/2016
Identifikačné číslo spisu:	7013201103
Dátum vydania rozhodnutia:	20.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7013201103.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Ľubici Filovej v právnej veci žalobcu: H. B.A., nar. XX. P. XXXX, bytom v I., S.. XX/X, právne zastúpený: JUDr. Jurajom Füzérom, advokátom so sídlom v Trebišove, M. R. Štefánika č. 1256/22, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho č. 8), v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 12. júla 2013, č.: KRPZ-KE-KDI2-90/2013-P, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 22. októbra 2015, č. k. 6S/208/2013-67, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22. októbra 2015, č. k. 6S/208/2013-67 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo dňa 22. októbra 2015, č. k. 6S/208/2013-67 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 12. júla 2013, Č.: KRPZ-KE-KDI2-90/2013-P.

Krajský súd mal preukázané, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Košice - okolie, Oddelenie bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím zo dňa 20. júna 2013, číslo ORPZ-KS-ODI-8-360/2013 rozhodlo o zadržaní vodičského preukazu žalobcovi podľa § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z. z.“). Dôvod zadržania vodičského preukazu spočíval v tom, že žalobca dňa 18. júna

2013 v čase o 17:08 hod. viedol svoje motorové vozidlo značky Mercedes Benz EVČ: I.-XXX-D. po štátnej ceste I/50 smer na S. v klesaní, kde v križovatke odbočka vľavo na obec Z. a odbočka vpravo na chatovú lokalitu F. pri S. predchádzal z pravej strany osobné motorové vozidlo zn. VW Passat EVČ: S.-XXX-E., ktoré v rovnom smere viedol vodič H. V., ktorý v tom čase odbočoval vpravo do chatovej lokality F. pri S., dával znamenie zmeny smeru jazdy vpravo a pred odbočením zašiel vo svojom jazdnom pruhu vľavo a následne odbočoval vpravo do ostrej zákruty, pričom žalobca so svojím vozidlom narazil ľavou stranou do pravej časti vozidla VW Passat. Zo záznamu dopravnej nehody zo dňa 18. júna 2013, č. ORPZ-KS-ODI1-65/2013-P vyplýva, že príčinou dopravnej nehody bolo nesprávne predchádzanie, predchádzanie po nesprávnej strane vpravo.

Krajský súd ďalej uviedol, že žalobca ako účastník dopravnej nehody aj vzhľadom na výsledok šetrenia o príčine dopravnej nehody bol dôvodne podozrivý zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.") porušením ustanovenia § 15 ods. 1 a § 137 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. Uzavrel, že v štádiu rozhodovania o zadržaní vodičského preukazu, a ani následne po prípadnom podaní odvolania skutkový stav veci nie je, a ani nemôže byť úplne a spoľahlivo zistený, pretože nebolo ešte ukončené objasňovanie priestupku postupom podľa zákona č. 372/1990 Zb. Miera zavinenia účastníkov dopravnej nehody je predmetom preskúmavania v samostatnom priestupkovom konaní. Dodal, že dôvody zadržania vodičského preukazu sú v oboch rozhodnutiach správnych orgánov dostatočným spôsobom zdôvodnené a žalovaný sa vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami.

Záverom krajský súd rozhodovanie vo veci bez prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčastť odôvodnil práceneschopnosťou žalobcu, ktorý navyše žiadal byť osobne prítomný na pojednávaní, odôvodnil špecifickým charakterom konania ako aj tým, že nepovažoval dôvod uvedený právnym zástupcom žalobcu o odročenie pojednávania za dôležitý v zmysle § 119 OSP.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, krajský súd podľa § 250j ods. 1 OSP žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v celom rozsahu odvolanie.

Odvolanie odôvodnil s poukazom na § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/, f/, ako aj § 205 ods. 2 písm. b/, d/ a f/ OSP. Namietal, že krajský súd nerespektoval, resp. neprihliadol na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/200/2009, 2Sžo/201/2010 a v tejto súvislosti ďalej konštatoval porušenie procesných práv žalobcu v pozícii obvineného z priestupku, základných zásad správneho konania a článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd zaručujúceho právo na spravodlivý proces. Ďalej namietal, že ako obvinenému z priestupku mu bolo odopreté právo klásť svedkom otázky ako aj právo byť prítomný pri výsluchu svedkov. Uviedol, že nakoľko sa jedná o vec trestného charakteru, malo byť nariadené ústne pojednávanie už pred správnym orgánom prvého stupňa. Krajskému súdu vytkol, že opomenul vyhodnotiť ako nezákonné konanie policajta vyšetrojúceho škodovú udalosť, ktorý škodovú udalosť nevidel, preto nemôže tento zodpovedne tvrdiť, že žalobca motorové vozidlo značky VW Passat predbiehal a nie obchádzal prekážku z dôvodu nezákonného zablokovania žalobcovho jazdného pruhu vodičom motorového vozidla značky VW Passat. Bolo povinnosťou vodiča motorového vozidla značky VW Passat sledovať dopravnú situáciu za sebou, a to tak, aby k stretu vozidiel nedošlo. Správny orgán neprihliadol na uvedené skutočnosti, zaťažil konanie vadou, ktorá mala za následok vecne nesprávne a v konečnom dôsledku aj nezákonné rozhodnutie, pričom bolo povinnosťou odvolacieho správneho orgánu na tieto pochybenia prihliadnuť. Nakoľko tieto nezákonnosti neodstránil ani krajský súd, považoval žalobca aj rozhodnutie súdu za nezákonné a zároveň za neodôvodnené, nepresvedčivé a nepreskúmateľné. Rovnako krajskému súdu vytkol porušenie

princípu predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, čím porušil zásadu právnej istoty, keďže rozhodol odlišným spôsobom ako už prv v obdobnej veci rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v už vyššie zmieňovaných rozhodnutiach. Vzhľadom na uvedené, žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 20. júna 2013, číslo ORPZ-KS-ODI-8-360/2013 a rozhodnutie žalovaného zo dňa 12. júla 2013, Č.: KRPZ-KE-KDI2-90/2013-P zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil a vyčísľil náhradu trov konania spočívajúcu v zaplatenom v súdom poplatku vo výške 2 x 70 eur a súčasne v trovách právneho zastúpenia vo výške 508,99 eur za tri úkony právnej služby (1/ prevzatie a príprava zastúpenia, 2/ žaloba, 3/ odvolanie), k tomu zodpovedajúce režijné paušály + 20 % DPH. Celkovo si teda vyčísľil trovy konania vo výške 648,99 eur.

3.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 30. decembra 2015 žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Skonštatoval zadržanie vodičského preukazu v súlade s ustanovením § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. Uviedol, že žalobcom uvedené námietky tak v podanom odvolaní ako aj v samotnej žalobe sa netýkajú predmetu žalobou napadnutého rozhodnutia.

4.

Žalobca na vyjadrenie žalovaného odpovedal podaním doručeným cestou krajského súdu tunajšiemu súdu dňa 9. mája 2016. Poukázal na to, že konajúci príslušník polície Q.. X.. O., ktorý je podpísaný na stanovisku žalovaného pre najvyšší súd (Vyjadrenie žalovaného zo dňa 30. decembra 2015; pozn.) je navyše priamym nadriadeným K.. F. podpísaného na prvostupňovom rozhodnutí zo dňa 20. júna 2013. Považuje preto Q.. X.. O. v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“) za vylúčeného z konania. Ďalej namietal ovplyvňovanie svedka, opätovne poukázal na priebeh nehodového deja, k čomu pripojil príslušnú fotodokumentáciu. Rovnako namietal, že policajt vyšetrojúci nehodu pred 19. hodinou zadal do počítačového systému dopravnú nehodu, žalobcu označil za vinníka, pričom výsluch so žalobcom začal až o 20:30 hod.

5.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 - 3 OSP, v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 245 ods. 2 OSP, pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Podľa § 247 ods. 1 OSP, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250i ods. 1 OSP, pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, zamietajúci žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 12. júla 2013, Č.: KRPZ-KE-KDI2-90/2013-P. Napadnutým rozhodnutím žalovaný postupom podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 20. júna 2013, číslo ORPZ-KS-ODI-8-360/2013 v jeho výrokovej časti tak, že v prvej vete vypustil text v znení „... obdržal z ODI OR PZ Košice - okolie zadržaný vodičský preukaz vydaný na meno H. B.A. podľa § 70 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke ...“ a nahradil ho textom v znení: „... obdržal z ODI OR PZ Košice - okolie zadržaný vodičský preukaz vydaný na meno H. B.A. podľa § 70 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke ...“. Taktiež v časti odôvodnenie v prvej vete vykonal zmeny, majúce znaky výlučne chýb v písaní. Ostatné časti rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu zostali nezmenené.

Rozhodnutím zo dňa 20. júna 2013, číslo ORPZ-KS-ODI-8-360/2013 prvostupňový správny orgán postupom podľa § 70 ods. 5 (po zmene rozhodnutia podľa § 70 ods. 7; pozn.) zákona č. 8/2009 Z. z. rozhodol, že vodičský preukaz č. I.-XXXXX-XX vydaný na skupiny: „A1, A, B1, B, AM“ OR PZ v I. dňa 26. októbra 2004, držiteľom ktorého je H. B.A. (žalobca), a ktorý bol zadržaný dňa 18. júna 2013 podľa § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. nebude menovanému vrátený pred konečným rozhodnutím, nakoľko dôvody zadržania trvajú, t. j. možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla.

K zadržaniu vodičského preukazu došlo na základe už vyššie krajským súdom zisteného a opísaného skutkového stavu, s ktorým sa najvyšší súd v plnom rozsahu stotožňuje a na tomto mieste naň bez ďalšieho odkazuje.

Podľa § 70 ods. 1 písm. a/, ods. 3, 6 zákona č. 8/2009 Z. z., v znení účinnom do 31. decembra 2013, policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz vydaný orgánom Slovenskej republiky alebo orgánom iného štátu, ak

a/ možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla;

(3) Za podmienok uvedených v odseku 1 písm. a/ je policajt oprávnený zadržať vodičský preukaz až do právoplatného skončenia veci.

(6) Orgán, ktorý koná vo veci súvisiacej so zadržaním vodičského preukazu, je povinný v každom štádiu konania skúmať odôvodnenosť zadržania vodičského preukazu z hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Ak dôvody zadržania nie sú alebo pominuli, musí byť vodičský preukaz vodičovi bezodkladne vrátený.

Podľa § 70 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z. v znení účinnom v znení účinnom do 31. decembra 2013, orgán Policajného zboru vydá do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu. Rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu zadržaného podľa odseku 1 písm. b/ až e/ sa nevydáva.

Podľa § 70 ods. 7 zákona č. 8/2009 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2014, orgán Policajného zboru bez ďalšieho konania vydá do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu. Rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu zadržaného podľa odseku 1 písm. b/ až e/ sa nevydáva.

Najvyšší súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku krajského súdu, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 1, 2 <. OSP v spojení s § 246c ods. 1 <. veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne. Na zdôraznenie záverov, ktoré si zároveň osvojil, uvádza nasledovné:

V prejednávanej veci je nepochybné, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie na základe zákonom povolenej voľnej úvahy, čomu zodpovedá aj konštrukcia § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z., podľa ktorej je policajt „oprávnený zadržať vodičský preukaz vydaný orgánom Slovenskej republiky alebo orgánom iného štátu, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla“.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že sám zákonodarca ponechal na správnom orgáne určitú mieru uváženia, pričom túto mieru uváženia ohraničil zákonnými podmienkami až za splnenia ktorých je správny orgán oprávnený pristúpiť k samotnému zadržaniu vodičského preukazu (§ 70 ods. 1 písm. a/ až e/ zákona č. 8/2009 Z. z.). V danom prípade mal prvostupňový správny orgán za preukázané, že žalobca bol podozrivý zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (§ 22 ods. 1 písm. g/ zákona č. 372/1990 Zb.), za ktorý podľa § 22 ods. 2 písm. c/ možno uložiť žalobcovi pokutu od 150,- eur do 800,- eur a súčasne zákaz činnosti do troch rokov.

Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Zákonodarca v hmotnoprávnej úprave príslušného právneho predpisu v danom prípade v zákone č. 8/2009 Z. z. stanovil zákonné podmienky podmieňujúcich rozhodovanie správneho orgánu v medziach správneho uváženia.

Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadnutí zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie.

Na základe tohto zákonného zmocnenia, bolo teda rozhodnutie vydané na základe zákonom povolenej správnej úvahy (policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz, ak možno uložiť trest alebo sankciu zákazu činnosti spočívajúcu v zákaze vedenia motorového vozidla), pričom správne mu súdu prináleží preskúmať len to, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 OSP).

Vzhľadom na to, že v predmetnom konaní nie je možné skúmať ako bude ukončené priestupkové konanie vedené voči žalobcovi pre spôsobenú dopravnú nehodu, a zároveň v tomto konaní nie je vylúčené uloženie sankcie žalobcovi spočívajúcej v zákaze činnosti (§ 11 ods. 1 písm. c/ zákona č.

372/1990 Zb.), boli splnené zákonné medze a hľadiská stanovené pre zadržanie vodičského preukazu podľa § 70 ods. 1 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z. z. Tomu tiež zodpovedá aj výrok napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnenie, ktoré tieto uvedené hľadiská spĺňa.

Čo sa týka námietok žalobcu uvedených v odvolaní, najvyšší súd poukazuje na to, že v konaní o zadržanie vodičského preukazu orgán, ktorý o zadržaní vodičského preukazu rozhoduje, nie je oprávnený zisťovať skutkové okolnosti dopravnej nehody a mieru zavinenia vodiča, ktorému vodičský preukaz zadržiava. Tieto otázky sa skúmajú a riešia v priestupkovom konaní. Z uvedeného dôvodu najvyšší súd tieto námietky žalobcu vyhodnotil ako nerelevantné vo vzťahu k prejednávanej veci.

Rovnako nebolo potrebné pred vydaním rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu vypočítať žalobcu, nakoľko vzhľadom na charakter tohto typu správneho rozhodnutia ako aj podmienok jeho vydania by bol taký postup správneho orgánu neefektívny. Uvedenému záveru zodpovedá aj neskoršia novela ustanovenia § 70 ods. 7 realizovaná zákonom č. 388/2013 Z. z. (účinnosť nadobudla dňa 1. januára 2014), ktorá už jednoznačne stanovila, že orgán Policajného zboru bez ďalšieho konania vydá do 15 dní odo dňa zadržania vodičského preukazu rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu. Na tomto mieste najvyšší súd poukazuje aj na príslušnú dôvodovú správu k menovanému zákonu č. 388/2013 Z. z., účelom ktorého bolo „urýchlenie a zjednodušenie konania a postupu vo veci zadržania vodičského preukazu do času rozhodnutia o sankcii vo veci samej. Pri vydávaní rozhodnutia o zadržaní vodičského preukazu sa nepoužije predovšetkým § 18 ods. 3 a § 33 ods. 2 správneho poriadku. Podľa § 70 ods. 7 orgánu Policajného zboru plyní 15 dňová poriadková lehota na vydanie rozhodnutia, ktorej dodržanie by za aplikácie citovaných ustanovení nebolo možné nikdy realizovať. Rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu nasleduje až po zadržaní vodičského preukazu na mieste spáchania protiprávneho skutku policajtom. Držiteľ vodičského preukazu po zadržaní vodičského preukazu prijíma od policajta potvrdenie o zadržaní vodičského preukazu, o porušení pravidiel policajt na mieste spracúva správu o výsledku objasňovania priestupku alebo záznam o inom protiprávnom konaní (v prejednávanej veci Záznam dopravnej nehody zo dňa 18. júna 2013, č. ORPZ-KS-ODI1-65/2013-P; pozn.). Z uvedeného je zrejmé, že vodič je pri zadržaní vodičského preukazu na mieste dostatočne informovaný o dôvodoch zadržania, ako aj o ďalšom postupe orgánu Policajného zboru; navyše, po zadržaní vodičského preukazu nasleduje konanie vo veci samej - o protiprávnom skutku, v ktorom môže uplatňovať svoje zákonné práva v plnom rozsahu". Z uvedeného dôvodu najvyšší súd námietku žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú.

V súvislosti s odvolacou námietkou žalobcu, že krajský súd neakceptoval jeho práceneschopnosť a neodročil pojednávanie, najvyšší súd uvádza, že Občiansky súdny poriadok upravujúci postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti účastníka konania na súdnom konaní zabezpečuje tak, že ukladá súdu, ak zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, aby nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná, pričom predvolanie musí byť účastníkovi doručené tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať, a mohli sa pojednávania aktívne zúčastniť (ust. § 115 ods. 1 a 2 OSP).

Za splnenie podmienok plynúcich z Občianskeho súdneho poriadku môže účastník konania, prípadne jeho právny zástupca požiadať o odročenie pojednávania (§ 119 OSP).

Súd však nie je povinný vyhovieť akejkoľvek žiadosti o odročenie pojednávania, ale len takej, ktorú účastník odôvodní „dôležitým dôvodom". Dôležitosť dôvodu, pre ktorý účastník žiada o odročenie pojednávania, hodnotí súd, a to vzhľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu. Hoci to zákon výslovne neustanovuje, existenciu takéhoto dôvodu, ktorý účastníkovi bráni byť prítomný na pojednávaní, musí účastník súdu vždy preukázať, a to hodnoverným spôsobom.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že:

- krajský súd vo veci samej nariadil na deň 22. októbra 2015 o 10:30 hod. pojednávanie. Predvolanie bolo právnenému zástupcovi žalobcu riadne doručené dňa 5. októbra 2015.

- právny zástupca žalobcu najprv faxovým podaním zo dňa 20. októbra 2015 a neskôr poštou doručeným podaním krajskému súdu dňa 21. októbra 2015 požiadal krajský súd o odročenie pojednávania. Predmetnú žiadosť odôvodnil pracovnou neschopnosťou žalobcu, ktorý navyše žiadal byť prítomný na pojednávaní.

- žalobca podaním doručeným krajskému súdu dňa 21. októbra 2015 rovnako požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu pracovnej neschopnosti.

- právny zástupca žalobcu faxovým podaním zo dňa 22. októbra 2015 a neskôr poštou doručeným podaním krajskému súdu dňa 26. októbra 2015 opätovne ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní. Zároveň uviedol, že telefonicky kontaktoval žalobcu a upovedomil ho o tej skutočnosti, že krajský súd nevyhovел žiadosti o odročenie pojednávania. Právny zástupca ďalej uviedol, že žalobca nevie, či sa pojednávania zúčastní, nakoľko lekár mu odporučil kľudový režim bez fyzickej a psychickej záťaže. Zároveň pre prípad úspechu si uplatnil a vyčísľil náhradu trov konania.

- žalobca podaním doručeným krajskému súdu dňa 23. októbra 2015 (teda deň po uskutočnení nariadeného pojednávania) zaslal súdu (okrem iného) aj potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti vystavené dňa 19. októbra 2015 a lekársku správu z kardiologického vyšetrenia zo dňa 19. októbra 2015.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti zaslal krajskému súdu až po pojednávaní, teda až dňa 23. októbra 2015. Zároveň z predloženej lekárskej správy z kardiologického vyšetrenia zo dňa 19. októbra 2015 vyplýva, že pacientovi (žalobcovi) sa odporúča kľudový režim, bez fyzickej a psychickej záťaže, avšak z predloženého vyjadrenia nevyplýva, že by žalobca bol dňa 22. októbra 2015 (teda v deň pojednávania) v takom stave, že by nebol schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť predmetného pojednávania (§ 119 ods. 3 OSP). Ošetrojúci lekár teda musí vo svojom vyjadrení výslovne skonštatovať, že účastník konania alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania. Z toho dôvodu najvyšší súd dospel k zhodnému záveru ako krajský súd, že dôvody na odročenie pojednávania neboli dané.

Najvyšší súd považuje za potrebné ďalej dodať, že pri posudzovaní namietaného porušenia procesného práva žalobcu je potrebné vychádzať nielen z konkrétnej procesnej situácie vo veci v danom čase, ale predovšetkým z charakteru, potrieb a cieľa správneho súdnictva, t. j. kasačnej kontroly zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy. Miera kontradiktórnosti v tomto súdnom konaní nie je taká vysoká ako v prípade meritórneho rozhodovania súdov v sporových občianskoprávných konaniach, v ktorých obe strany sporu majú povinnosť dokazovať svoje tvrdenia na preukazovanie svojho nároku alebo účinnej obrany proti tvrdeniu protistrany.

V správnom súdnictve súdy totiž preskúmajajú zákonnosť žalobou napadnutých správnych rozhodnutí ako i postupov predchádzajúcich ich vydaniu, kedy je už skutkový stav známy a vyplýva z obsahu administratívneho spisu a dokazovanie sa vykonáva len výnimočne. Preto je pre súd v rámci správneho prieskumu zákonnosti napádaných rozhodnutí orgánov verejnej správy rozhodujúci skutkový stav, ktorý bol zistený v správnom konaní a teda bol tu v čase vydania správneho rozhodnutia (§ 250i ods. 1 <. a <. OSP). Z uvedeného dôvodu je účastníkovi správneho konania v čase podania správnej žaloby spravidla známy skutkový stav zistený v správnom konaní, obsah administratívneho spisu ako i právna argumentácia žalovaného orgánu verejnej správy.

Navyše treba poukázať aj na § 250h ods. 1 <. OSP, podľa ktorého nemožno žalobné dôvody rozširovať po uplynutí dvojmesačnej zákonnej lehoty na jej podanie. Je teda zrejmé, že pokiaľ mal súd k dispozícii kompletný administratívny spis žalovaného, z ktorého bol zrejmy stav daný v čase vydania napadnutého rozhodnutia, súd nemal dôvod nevyhnutne vyžadovať účasť všetkých subjektov na pojednávaní.

Vychádzajúc z uvedeného po zvážení všetkých okolností daného prípadu ako aj s prihliadnutím na charakter konania podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku najvyšší súd dospel k

záveru o správnom postupe krajského súdu.

Najvyšší súd zmenil v záhlaví označenie žalovaného, pretože pôvodne označený žalovaný Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho č. 8 bolo 1. januárom 2013 zrušené rozhodnutím zriaďovateľa - Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 12. decembra 2012, č. SLV-PS-1120/2012 s tým, že všetky práva a povinnosti prešli na tohto zriaďovateľa.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rovnako ako krajský súd v napadnutom rozsudku dospel k právnomu záveru, že preskúmaným rozhodnutím nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu. Aj procesný postup správnych orgánov v posudzovanej veci bol v plnom súlade so zákonom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny potvrdil (§ 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a s § 219 ods. 1, 2 OSP a § 492 ods. 2 SSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd v zmysle § 250k ods. 1 OSP, v spojení s § 224 ods. 1 OSP za použitia § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP. Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že žalobca v tomto konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.